

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

OTTHONOD A BANKÉ!

AZ MSZP VEZETTE KORMÁNY HITELEK FELVÉTELÉRE BUZDÍTOTT ÉVEKEN ÁT MINDENKIT. MA A BANKOKON KERESZTÜL NEM CSAK A KAMATOT HAJTJA BE, HANEM AZ OTTHONT IS ELVESZI.

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

VETTÜK, LÁTTUK, ÉRTJÜK

Csak a rend kedvéért szeretném megjegyezni, hogy vettük, láttuk, értjük. Már mint Mesterházy Attila úr múlt heti szavait. Az MSZP parlamenti frakcióvezetője védelmébe vette a Munkáspártot, mondván, hogy az Munkáspárt nem szélsőséges. Nem úgy, mint a Jobbik, amely zsidózik, cigányozik. A Munkáspárt nem zsidózik, nem cigányozik, még csak nem is anyázik, ami pedig még a parlamentben is megesik.

Szóval, rendes kis párt ez a Munkáspárt. Nem tudni, hogy frakcióvezető úr magától mondta-e ezt, vagy a Nap TV kivételesen ellenszenves riporterei erőszakolták ki belőle. Mindenesetre elhangzott. Elmagyarázta, hogy az MSZP miért működött együtt a Munkáspárttal néhány önkormányzatban. Igaz, mindez nagyon régen volt, de tény, hogy a Munkáspárt akkor sem volt szélsőséges. A történet ennyi, és nem több. Vettük, láttuk, értjük.

KIT AKARNAK FÉLREVEZETNI?

Genfben tartotta Végrehajtó Bizottsági Ülését az Európai Zsidó Kongresszus. A szervezet saját dokumentumai szerint „közös hangot ad Európa szerte a zsidóközösségeknek, képviseli közös érdekeiket és gondjait”. A szervezet egyebek között célul tűzte ki, hogy „elősegíti az egykor gazdag zsidó élet újjászületését Közép- és Kelet-Európában”. A szervezet

mostani ülése – a magyarországi zsidószervezet, a MAZSIHISZ közlése szerint – „kiemelten foglalkozott a Magyarországon tapasztalható antiszemitizmus problémájával”. Ebben sincs semmi rendkívüli. Magyarországon sajnálatosan van antiszemitizmus, természetes, hogy az európai szervezet sem megy el mellette.

De érdemes tovább olvasni a híreket. A kongresszuson részt vett Zoltai Gusztáv, a szervezet végrehajtó bizottságának tagja és Dr. Feldmájer Péter, a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetségének elnöke. És most tessék figyelni! De nagyon jól! Feldmájer Péter úr felszólásában hangsúlyozta, hogy „az egyre súlyosbodó helyzetet nem a magyarországi parlamenti pártok generálják, hanem egy szélsőséges mozgalom, és elsősorban annak az Európai Parlamentben mandátumot szerzett képviselője, Morvai Krisztina”. Hát ugye, mit lehet ilyenkor mondani? Nem mondom, Morvai Krisztina sok mindenre képes, de hogy „generálja az egyre súlyosbodó helyzetet”? Nem hiszem. Kik akarnak a Mazsihisz vezetői félrevezetni? Miért nem akarják megérteni, hogy a szélsőjobboldal áttörése nem ok, hanem következmény? A gazdasági csőd, a politikai impotencia és erkölcsi szemétdomb következménye, amit viszont a parlamenti pártok csináltak. A nagyobb felelősség itt is az MSZP-SZDSZ párosé, egész egyszerűen azért, mert ők kormányoznak hét éve. Az MSZP-SZDSZ párossal egyébként a Mazsihisz bensőséges kapcsolatot ápol. Feldmájer úr arra panaszkodik, hogy

„súlyos és veszélyes a helyzet azért is, mert Morvai Krisztina az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi karának az egyik oktatója, ahol a jövő bíráit képezik”.

Ezt végképp nem értem. Az MSZP-SZDSZ hét éve van hatalmon. Ha Morvai asszony nem tetszik nekik, miért nem rúgták ki? Kommunista oktató egy sem maradt az egyetemeken. Azokat ki lehetett rúgni? A szélsőjobboldal előretörése sokunkat aggodalommal tölt le. De attól tartok, hogy a Mazsihisz vezetői rossz úton járnak, és ezen az úton nem fogják megoldani a szélsőjobboldali előretörés problémáját.

ÖRÜLT ÖTLET

Nem értem a szocikat. Pazarul elvesztik az EP-választást, amiben saját elhibázott és súlyosan káros politikájuk mellett meghatározó szerepe volt partnerük, testi és szellemi rokonuk, szimbiózis-társuk, az SZDSZ önző, csak önmagával tördő politikájának.

Ennek ellenére a szocik közlik a világgal, hogy Sándor Klára és Magyar Bálint SZDSZ-es képviselők oktatási javaslatát beengedik a parlamenti vitára, mert az alkalmas a vitára. Ez az a javaslat, amely a bolognai rendszer és az egész liberális szemlélet baromságait az általános és középiskolára is ki akarja terjeszteni. Hat évig ne tanuljon a gyerek tantárgyakat, csak a képességeit fejlesszük, majd az újabb hat évben tanítsuk meg vele azt, amit eddig 12 év alatt igyekeztek belevetni. Osztályozni sem kell, házi feladat is tök fölösleges.

A pedagógusok zöme fel van háborodva. Van persze olyan is, aki lehajtott fejjel, beletörődve várja az éppen esedékes kardcsapást. Az, hogy Magyar Bálint és Sándor Klára ezekben a nehéz időkben örült ötletekkel állnak elő, sajnálatosan az ő magánügyük. De, az, hogy most a magyar parlament idejét kötik le, eleve halálra ítélt ügyekkel, az MSZP felelősége, amely úgy látszik, nem akar tanulni még a vereségből sem.

THÜRMER GYULA

NEM ÁLLHATUNK MEG!

BESZÉLGETÉS SZABÓ LÁSZLÓVAL,
A BALOLDALI FRONT - KOMMUNISTA IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG
ORSZÁGOS VEZETÉSÉNEK TAGJÁVAL

Szabó László soha nem hiányzik a vörös gárdisták sorfalából. Mindig készen áll, ha segíteni kell: fordít, tolmácsol németből, ha kell, a hangosítási munkában is részt vesz. Igazi humán értelmiségi költő-forradalmár, aki máris megtapasztalta a kapitalizmus árnyékos oldalát. Ahogyan ő vallja: „Az élet nehézségeit, lelki vívódásokat egy fiatal, de még egy gyerek is megélheti. A kisgyermekkorban megélt traumák kísérnek végig utadon.” Ezért lelkes kommunista: hisz és tesz egy jobb jövőért.

– *Hogyan él egy Front-vezető?*

– A munka és a szabadidő nálam nagyon erősen összefonódik. Megpróbálok minden Front-rendezvényen és előadáson részt venni, marxista irodalmat olvasok, jegyzeteket készítek. A Baloldali Frontban kötelező a pártoktatás, de ha nem lenne az, akkor is olvasnánk. Egerben ez az elvtársak elkötelezett munkája: tanulunk, tanulunk, tanulunk. Szükség van rá. Most van szükség igazán a forradalmi ideológiára, mert aki nem olvas, könnyen megtéved, nem érti meg azokat a folyamatokat, amelyeknek a magyar nép, az emberiség részese. Szabó Tamás, a Front elnöke mindig az eredeti művekre hívja fel a figyelmünket. Marxot, Lenint kell olvasni és nem magyarozó szövegeket. Vannak kiváló elméleti munkák, de ebben a szocializmus utáni időszakban nagy a zürzavar. Jobb, ha az ember tiszta forrásból él. Fontos segítséget nyújt a tájékozódásban A Szabadság és a Munkáspárt egyéb anyagai. Egy kezdő forradalmárnak nagyon kell vigyázni arra, hogy honnan veszi olvasmányait, mert könnyen az opportunista hálójába kerülhet. Nálunk, a pártban és a frontban világosak a kimondott gondolatok, teljesen egyértelmű, hogy hová tartozunk.

– *Az egi Front nem csak egy szervezet...*

– Több annál, egy baráti társaság is. Főzünk, eszünk, dolgozunk, tanulunk, kampányfilmeket készítünk, képezzük magunkat. Nemcsak Leninről szóló előadásokat hallgatunk, hanem falatozunk igazi magyaros pörköltekből is. Az elvtársaim közül bárki a másik háta mögé állhat, ha lőnek. Megbízunk egymásban. Másként nem működhet egy harcos szervezet.

– *Híres vagy extrém kalapjaidról...*

– Igen, van is egy nagyszerű mexikói kalpom, az a kedvencem, de rengeteg sapkám és különböző kalapjaim vannak. Szívesen hordom a baszk vörös sapkát. Elvtársaim mondják, megjelenésem miatt találó a Che becenév.

– *Verseket is írsz.*

– Régóta. Az Ezredvégben is jelentek már

meg. Olvasmányaimban a filozofikus, mély mondanivalóval átszőtt költeményeket szeretem leginkább. Véleményem szerint néhány szóba is bele lehet sűríteni az élet, a halál, a szerelem és a lelki megnyugvás értelmét. Biztos ismered Örkény egypercesét az élet értelméről... Ehhez kell tehetség és megszenvedettség. Na és persze némi olvasottság sem árt.

– *Rendkívül fiatal vagy és megszenvedettségről beszélsz...*

– Az élet nehézségeit, lelki vívódásokat egy fiatal, de még egy gyerek is megélheti. Ez nem életkor kérdése. Ismerek olyan nagyapót, aki saját bevallása szerint nem szenvedett soha. Pontosítok! A kisgyermekkorban megélt traumák kísérnek végig utadon. Befolyásolják életviteled, pályaválasztásod, párválasztásod, művészi hozzáállásod és minden mást.

– *Politikai meggyőződésed is?*

– Természetesen. Az ember nem véletlenül lesz kommunista, nem véletlenül válik forradalmárrá. Nézd meg egy kolumbiai vagy mexikói kisgyerek, egy indián kisgyerek sorsát. Feleszmél és útja egyenesen Marcos alvezér felszabadító hadseregébe vezet. Magyarországon szegényebb családban születni... nem szerencsés! Mi a saját bőrünkön érezzük a tőke ostorcsapásait, nem könyvekből. Egy ma ötven év körüli magyar állampolgár a negyedét sem tapasztalhatta meg annak, amit egy 23 éves. Kivéve, ha nem munkanélküli! Nekünk így az érzélemlagunk is kicsit más.

– *Hogyan lehet ez?*

– Máskor, máshogyan élhettek. Nekünk már elképzelhetetlen, mit jelentett a munkahelyhez, lakhatáshoz, tanuláshoz való jog és lehetőség. Természetesen senki sem tehet arról, hogy milyen korban születik. Dózsa György sem biztos, hogy parasztvezér lesz, ha nem 1514-ben él Magyarországon, hanem mondjuk 1848-ban egy buddhista kolostorban.

– *Miért pont buddhizmus?*

– Érdekelnek a keleti kultúrák. A

buddhizmus különösen, de minden más is. Ebben nagyon elmélyültem. Mi magyarok keletről jöttünk, talán ezért is vagyunk fogékonyak a keleti dolgok iránt. Mondhatnám Julianus barátot, de Kőrösi Csoma Sándorra gondolok inkább, aki éveket töltött Tibetben. Emellett a muzulmán kultúrkörben is otthonosan mozgott. Igyekszem minél több kultúra tanításait megismerni, hogy széleskörűen megismerhessem az emberek gondolatait, problémáit, s ezeket a munkámban is felhasználhassam.

– *Mik a terveid?*

– A párt és az ifjúsági szervezet bővítése, az ideológiai képzés hatékonyabbá tétele. Közösen szeretnénk elérni, hogy a Munkáspárt az ország legfiatalabb és leghatékonyabb pártja legyen. Tudom, hogy az a sztereotípiát él az emberek fejében, hogy ez egy elöregedett szervezet, de ez nem igaz. És egyre inkább nem igaz. Idősebb elvtársaink segítségével nagy szükség van, és köszönettel élünk is vele, mert nekünk is meg kell tanulnunk azt, amit ők megtapasztaltak. Csak felkészülten vehetjük át a stafétát. Támogatom azokat az elképzeléseket, hogy technikai eszközöket vásároljunk. Például kamerát, számítógépet és egyebeket. Nagyon kevés a pénzünk, de ezt a keveset értelmes dolgokra költjük. Számítástechnikai eszközök nélkül manapság nincs politikai szervezet.

– *Jön a nyári szünet?*

– A pártmunkában semmiképp! Lesz Fronttábor, ahová mindenkit szeretettel várunk. Emellett lehetőségeink szerint mindenhol elmegyünk, ahol megmutathatjuk a szervezetet, folytatjuk az utcai agitációt, a propaganda-anyagok terjesztését. Nem állhatunk meg: még nagyon sok feladat áll előttünk! ■

TOVÁBB! ELŐRE! JOBB, FEG

A MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI BIZOTTSÁGÁNAK HATÁROZATA A 2009. ÉVI EP-VÁLASZTÁSOKRÓL ÉS A MUNKÁSPÁRT TOVÁBBI FELADATAIRÓL

Az elért egy százalék a mostani körülmények között siker, de többet és jobban kell dolgozni, ha az országgyűlési választásokon eredményt akarunk elérni – a Munkáspárt Központi Bizottsági ülésén felszólalók egytől-egyig ezt az álláspontot képviselték. Nem lehet megállni, az EP-választás egy állomás volt mindössze, már ma folytatni kell a munkát. Mit jelent ez? Ki kell menni a gyár elé! Nem csak a budapesti központ segítségével, egyedül is! Meg kell keresni napról-napra azokat, akik segítettek minket, ránk szavaztak. Rájuk építve meg kell keresni hasonlóan gondolkozó barátait, ismerőseiket. Idős, a napi munkát már nem vállaló elvtársainknak el kell magyarázni: pártmunka az is, ha pénzzel támogatják a kommunista pártot. Ezt kell elmondani a vállalkozónak is, akit ismerünk. Ez Lenin tanítása! Idén nincs nyári szabadság a pártmunka kárára, nincs időnk pihenni, továbbra is menni kell szórólapozni, akár „háztájiban” is plakátot gyártani és kitenni! Vállalni és hirdetni kell kommunista meggyőződésünket a munkahelyen, buszmegállóban, a kocsmában, de otthon, a családban is! Meg kell őket győzni! Harcolni kell! Jobban, fegyelmezettebben, radikálisabban!

Tovább! Tovább! Tovább!

1. A Központi Bizottság megerősíti az Elnökség politikai értékelését a 2009. évi EP-választásokról. A választás jelezte, hogy az emberek elégedetlenek mai helyzetükkel. A dolgozó emberek csalódtak a parlamenti pártokban. Ezzel magyarázható, hogy sokan távol maradtak a választásoktól.

Ugyanakkor nyilvánvalóvá vált, hogy az emberek elégedetlenek a szocialista-liberális kormányzással. Az MSZP súlyos veresége és a Fidesz győzelme ezért várható volt. A Központi Bizottság felhívja a párttagság és a párttal rokonszenvezők figyelmét, hogy semmi másról nincs szó, mint a magyar tőkésosztály két pártjának küzdelméről. A munkásság, a dolgozói rétegek nem egyik vagy másik tőkés párt győzelme esetén számíthatnak helyzetük lényeges javulására, hanem csak akkor, ha a Munkáspárt bekerül a parlamentbe, és a dolgozók beleszólhatnak az ország pénzének elosztásába.

A Központi Bizottság hangsúlyozza, hogy a Jobbik áttöréséért a magyar tőkés erők, és döntően az MSZP és az SZDSZ felelősek. Az ő kormányzásuk során kerültek az emberek olyan kilátástalan helyzetbe, hogy fogékonnyá váltak a szélsőséges nézetekre, az antiszemizmusra és a cigányellenességre. Ők adtak teret a médiában a Jobbiknak, biztosítva ezzel széleskörű ismertségüket.

A Központi Bizottság úgy véli, hogy a Jobbik sikerében szerepet játszottak antikapitalista jelszavaik is, amelyek összecseleztek a Munkáspárt programjával. Az a hamis látszat alakult ki, mintha mindketten ugyanazért harcolnának. A Jobbik tökeellenessége azonban hamis, csak propagandacélokat szolgál. Ők nem a kapitalizmus ellen harcolnak, csak egy másfajta kapitalizmust képzelnek el. A töke elleni harc igazi és egyetlen képviselője a Munkáspárt.

2. Nem jutottunk be az Európai Parlamentbe, de az 5%-os küszöb mellett, a médiától való elzártságban és pénz

nélkül, erre nem is gondolhattunk komolyan. Azért indultunk, hogy népszerűsítsük a pártot, új embereket találjunk, és azokat felépítsük, új híveket nyerjünk. Ebből a szempontból teljesítettük feladatunkat.

A 2004-es EP-választáshoz képest rosszabb eredményt értünk el. Ez igaz, de közben volt a Munkáspárt 2005-2006-os válsága. Elvesztettük a tagság és az aktivisták egy részét. Több megyében megszűntek a munkáspárti szervezetek. Elvesztettük az állami támogatást, a helyi pártépületek zömét, a párt siralmas anyagi helyzetbe került. A 2006-os parlamenti választásokon elszenvetünk 20 éves történelmünk legrosszabb eredményét. Az önkormányzati választásokon szinte minden pozíciónkat elvesztettük. A szervezetlenségünk, a fegyelem hiánya több városban 2006 óta is visszaütött. Sok pénzt fizettünk ki Budapesten, Debrecenben, Zalaiban és Vasban helyi szervezeteink mulasztásai miatt.

Számunkra ezért 2006 a mérce. 2006-hoz képest előre léptünk. A Munkáspárt 27 818 szavazatot, azaz 0,96 százalékot kapott. Százalékosan ez duplája a 2006. évi parlamenti választáson elért 0,41%-nak, de abszolút értelemben is több, mint az akkor elért 22 ezer szavazat. A párt hosszú idők óta először több szavazatot kapott, mint amennyi kopogtatócédulát összegyűjtött. A Munkáspárt minden jel szerint leküzdötte a 2005-2006-os súlyos válságot, és elindult a felemelkedés útján.

Mi áll emögött? Az a tény, hogy élünk. Semmiféle külső segítséget nem kaptunk. Amit elértünk, azt kizárólag belső tartalékaink mozgósításának köszönhetjük. Helyreállítottuk a szervezeteinket Baranyában, Bácsban, Hevesben, s dolgozunk a többi megyében is. Kiadjuk A Szabadságot, megteremtettük ehhez a futárrendszert. 2006 óta folyamatosan képesek voltunk finanszírozni a pártot.

YELMEZETTEBB MUNKÁT!

Önmagunkból préseltük ki a működéshez szükséges pénzt. Nagyon szerényen, nyomorúságosan élünk, de élünk. Megjelent és megerősödött egy ifjúsági réteg, amely – ha kis számban is – de érzékelhetően jelen van közöttünk. Rendszeresen új akciót folytattunk le. Részt vettünk a 2008-as népszavazási akciókban. Jelen voltunk az egri kórház, a helyi MÁV mellékvonalak védelmében. Elkezdtünk járni a gyárakhoz, a Hankookhoz, a Suzukihoz, a Tungsramhoz. Számos elnöki látogatást bonyolítottunk le. Az elnöki látogatások munkával jártak, de elviselhető nagyságú munkával. Mit kaptunk érte? Sok helyre eljutottunk, ahova egyébként nem mentünk volna; a helyi médiába bejutottunk, új embereket találtunk, tartalommal töltöttük meg a helyi munkát.

Nem hallgathatunk arról sem, hogy a Munkáspárt helyzete változatlanul nehéz. Magunk elé állítottuk azt a célt, hogy választókerületenként összegyűjtünk ezer ezer kopogtatócédulát, úgy, mintha most parlamenti választás lenne. Nem tudtuk elérni, sőt megközelíteni sem.

A tőkés játékszabályok nem nekünk kedveznek, a tőkés erők elszigetelnek bennünket a médiától, s ráadásul pénzünk sincs. Az emberek elindultak felénk, de még bizonytalanok. Sokan félnek attól, hogy gyengék vagyunk, sokan felülnek a tőkés propagandának, amely azt sugallja, hogy a kicsikre nem érdemes szavazni.

3. A Központi Bizottság szükségesnek tartja, hogy a Munkáspárt folytassa eddigi politikáját: leplezze le a tőkés rendszert, magyarázza a dolgozó tömegeknek, hogy gondjaik megoldásához a kapitalizmust kell legyőzni, és új társadalmat, a szocializmust megteremteni.

A Központi Bizottság hangsúlyozza: a Munkáspárt radikálisabban, keményebben, határozottabban küzdjön a kapitalizmus ellen, a dolgozók érdekeiért. A radikális antikapitalista magatartás sikert hozhat a Munkáspártnak.

A Központi Bizottság úgy határoz, hogy a párt dokumentumai, megnyilvánulásai legyenek radikálisabbak. A párt legyen radikális akcióiban is. Vonuljunk a gyárak elé! Vegyünk részt a szakszervezetek és civilszervezetek tiltakozó

akcióiban! Ebben a szellemben folytassuk az elnöki látogatásokat! A párt legyen radikális külsőségeiben. A Központi Bizottság üdvözlöi, hogy a párt tagjai vörös inget öltsenek a párt rendezvényein. A vörös ing legyen a párt jelképe, egyenruhája!

A Központi Bizottság szükségesnek tartja, hogy minden erőnk arra összpontosítsuk, hogy a Munkáspárt el tudjon indulni a következő parlamenti választásokon. Feladatunk, hogy a Munkáspárt rendelkezzen annyi egyéni jelölttel, ami minimálisan szükséges minden megyében és Budapesten a területi listák megállításához, s ennek alapján legyenek meg a minimális feltételei az országos listának.

A Központi Bizottság megbízza a párt Elnökségét: minden lehetséges eszközt igénybe véve tegyen meg mindent a fenti cél elérésére.

A Központi Bizottság felszólítja a megyei és budapesti elnökségeket: erősítsék meg irányító szerepüket! Mozgósítsák minden munkára alkalmas és munkára kész párttagjukat a választási feladatokra.

A Központi Bizottság 2009. július 18-ára összehívja a párt aktivistáinak országos értekezletét. Számítunk minden

aktivistánkra, akik részt vettek az EP-választásokban. Kérjük: osszák meg jó tapasztalataikat, segítsék a párt belső tartalékainak feltárását.

4. A Központi Bizottság kéri a párt tagjait, szervezeteit: folytassuk a munkát, dolgozzunk tovább, támaszkodva az első kicsi, de kézzelfogható eredményekre. Küzdjünk tovább a dolgozó emberek érdekeiért, a tőke ellen! Dolgozzon mindenki képességei szerint, de többet, mint eddig!

Ezzel készülünk december 17-re, pártunk 20. születésnapjára!

Budapest, 2009. június 13.

*Magyar Kommunista Munkáspárt
Központi Bizottsága*

RADIKÁLISABBAN!

„Ha letépik a plakátunkat, tépjük mi is le az övékét! A gyárkerítésre fessük fel jelszavainkat! Mondjuk ki, hogy melyik tőkés lop! Féljenek tőlünk, az igazságunktól!”

Thürmer Gyula

„Kommunista nagyapáink és apáink azt tanították, hogy nincs mitől félnünk, a mi ügyünk igaz! Ki kell mondani, sokkal keményebben kell elmondani, amit erről a rothadt rendszerről gondolunk! Köpjünk a burzsujok törvényeire, az emberi törvény a szent! Thürmer Gyula radikális, az aktivistának még szókimondóbbnak kell lennie!”

Fogarasi Zsuzsa

„Nincs általában tőkés! Konkrét cégek vannak! Az OTP-t, az ELMŰT és a többi áram- és gázszolgáltatót kell államosítani! Van rá módszer, törvényes! Egyedül az akarat hiányzik! A Munkáspárt államosítsa! Magyarázzuk ezt el mindenkinek!”

Karacs Lajosné

„Vannak a nyuszi-elvtársak, ők nem csinálnak semmit, mindenre hivatkoznak, hogy megússzák a munkát. Mondjuk meg nekik nyíltan: ez mostantól így nem megy tovább!”

Tóth István

„Most akkor megpihenünk? Nincs mit pihenni! Azonnal tovább kell dolgozni! Sokkal keményebben, mint eddig! A munkás mindenhol ott van. Az útfelújító melóshoz is oda kell menni! Nem egyszer, másnap és harmadnap is!”

Vánca Csaba

„Az EP-választás főpróba volt! Tanulni kell a sikerekből és a hibákból is, hogy az előadás sikeres legyen! Nincs pihenő!”

Frankfurter Zsuzsa

MA TÉGED, HOLNAP ENGEM

Az Otthonvédők követelése és megoldási javaslata a kilakoltatások és az elárverezések elkerülésére a Kovárik Erzsébet államtitkárral folytatott 2009. június 11-i tanácskozáson. Az Otthonvédők elsődleges követelése a kilakoltatások és az otthonok elárverezésének azonnali leállítása, fizetési moratórium elrendelése.

1. A politikai-pénzügyi megoldás megszületéséig követeljük, hogy senkit se fosszanak meg jogszerűen birtokba vett egyetlen otthonának tulajdonjogától, ha pedig már megfosztották volna, akkor a tulajdonjog ne a bankra szálljon, hanem állami alapra, vagy szociális bankra, és az adós elsőbbséget élvezhessen tulajdonjogának helyreállításában, amint teherbíráshoz mérten törlesztette a tartozását.
2. Olyan állami kezességvállalást, adósság-átütemezést követünk, amely lehetlenné teszi, hogy bárkit is kilakoltassanak jogszerűen birtokba vett egyetlen otthonából, ha – önhibáján kívül – nem tudja törleszteni a kölcsönt, vagy a közüzemi díjhátralékot. Követeljük, hogy engedjék el azoknak az adósságát, akik azért mentek csődbe, mert bizonyíthatóan nincs miből fizetniük sem a lakáshitel-részleteket, sem a lakásfenntartási közüzemi díjakat. (Magáncsőd intézménye.)
3. Egyetértő támogatásunkról biztosítunk minden olyan intézkedési tervet, beleértve a krízis-kezelő csomagban körvonalazódókat is, amelyek abba az irányba mutatnak, hogy az adósok ne kerülhessenek az utcára, és tartozásaikat átütemezzék. Kifogásoljuk, hogy a krízis-csomag nem szól a közüzemi díjhátralékosokról. Az érintettek érdeke azt követeli, hogy a kilakoltatásokat és az elárverezéseket addig is leállítsák, ameddig az EU jóvá nem hagyja az intézkedési csomagot. Egyidejűleg a kormány az érintettekkel közösen keressen megoldást.
4. Az Otthonvédők felajánlják a kilakoltatással és elárverezéssel fenyegetettek érdekeiből kiinduló szakmai segítségüket egy olyan megoldáshoz, amely véget vet a kilakoltatásoknak, és megnyugtatóan rendezi másfél millió honfitársunk gondját.
5. Követeljük a lakhatási jog törvénybe iktatását, mint végső garanciát a kilakoltatások ellen. A magyar társadalom érdeke azt követeli, hogy Magyarországon – Franciaországhoz hasonlóan – iktassák törvénybe a lakhatási jogot.
6. Lakhatási jogon nem csak az otthonok megvédését értjük, hanem az emberek lakáshoz juttatását is. Szociális lakásépítési programot akarunk a fiatalok és a szerény keresetűek, továbbá a hajléktalanok érdekében, és készek vagyunk közreműködni egy ilyen programnak a kidolgozásában és megvalósításában.
7. Kezdeményezzük a kormánynál és képviselőjénél, Államtitkár Asszonynál, hogy állapodjunk meg itt és most a közös munka folytatásában az érintettek érdekében álló megnyugtató megoldásért.

*Hidvégi Tibor, Magyar Antifasiszta Ligaszövetség
Karacs Lajosné, Magyar Kommunista Munkáspárt*

Korsch Péter, Magyarok Szövetsége

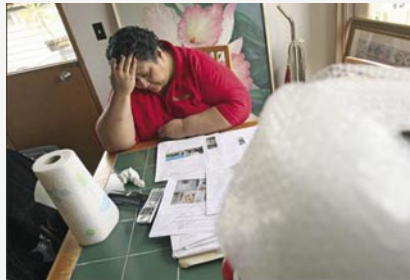
Mészárosné Györfvári Bella, Vállalkozások Érdekvédelmi Szövetsége

Pintér Zsuzsanna, érintett devizahiteles

Simó Endre, Magyar Szociális Fórum és Civil Nemzeti Csúcs

Szőőr Anna, Civil Összefogás Fórum

Varga István, Magyarok Szövetsége

A Munkáspárt képviselőjében részt vettem ezen a megbeszélésen.

1. A tárgyalás eredménytelen volt. Az államtitkár asszony csak és kizárólag a kormány által készített válságkezelő programot fogadja el, minden más cselekvést elutasított.
2. Egyszerűen nem hitte el nekünk, amit mondtunk, túlzottnak és megalapozatlannak tartotta felvetéseinket, mert ő mást hall a kollégáitól, mást a kormány tagjaitól.
3. Követelésünk teljesítése nem lehetséges, mivel az EU elvárásaival nem hozható összhangba.
4. Különben is, a kormánynak nagyon körültekintően, nagyon alaposan kell eljárnia, hogy semmilyen érdeket ne sértsen, mondta, nem azt a világot éljük, amikor az állam feladata az ilyen típusú problémák megoldása. Akkor megjegyeztem, furcsa ez az állam, amikor az embereken kell segíteni, akkor az „nem az állam dolga”, de amikor a bankok vannak bajban (saját mohóságuk miatt), akkor az már az övé, és gyorsan ad 600 milliárd forintot. Nem az embereknek segít, a banknak ad, és ráadásul semmiért, még csak tulajdonrészt sem követelt az adófizetők pénze fejében.

A Munkáspártnak ebben a munkában aktívan részt kell vennie. Ez azt jelenti, hogy mindenütt, a megyékben is be kell jelenteni, hogy csatlakozunk az Otthonvédők mozgalmához, és szükség esetén, hívásra megyünk, és kordont állunk, védve a kilakoltatás ellen az ott lakókat.

KARACS LAJOSNÉ

URAK ÉS MI

NYÍLT LEVÉL A MAGUNKFAJTÁTÓL A MAGUNKFAJTÁJÁHOZ

Levelem azért nem tartalmaz semmiféle megszólítást, mert én nem kívánom a magukfajtákat sem „tisztelt”, sem pedig „kedves” melléknevekkel illetni, ugyanis egyik jelző sem illeti meg a magukfajtákat. Bár még mindig nem tudhatjuk biztosra, hogy kinek a megbízásából történik primitív gyűlöletheadjáratus – csak azt, hogy a magukfajták mögött kik állnak – tudjuk, hogy az kizárólagosan az uralkodó elit érdekeit szolgálja. Levelem folytatásából ennek bizonyítása világosan ki fog derülni.

A *magukfajták* ezer éve a magyar nép bűnös kizsákmányolói. 1945-ig hol finoman, a vallás álszent álarca mögé bújva, hol nyílt erőszakkal nyomorították meg a szegény embert.

A *magukfajták* évszázadokon keresztül áruoló módon kiszolgálták a Habsburg-birodalom érdekeit, együtt gyötörték a nincstelen jobbágyságot.

A *magukfajták* egyeztek ki alig 20 évvel később azzal a Habsburg uralkodóval, aki kíméletlenül leverte és megtorolta a magyar forradalmat és szabadságharcot, azaz a magyar nép függetlenségi törekvését egy önálló, szabad Magyarországgá.

A *magukfajták* az osztrák és német urakkal közösen világháborút robbantottak ki a világ újrafelosztásáért. A gyűlöletkeltéshez már akkor is kiválóan értettek, mert tudták, ha Európa népeit sikerül egymásnak ugratni, jó lesz a harci szellem a seregben, és a győzelem garantált lesz – amely szintén csakis a *magukfajták* érdekeit szolgálta volna.

Amikor a *magukfajták* mégis elvesztették rablőháborújukat, iszonyú nyomort és szenvedést zúdítottak a *magukfajták* által már

addig is eléggé elnyomott népekre. Aztán azon csodálkoztak, hogy az egyszerű, ezer éve elnyomott, megalázott és kizsákmányolt, sokat szenvedett nép a *magukfajták* ellen fordult. Eljött a történelmi pillanat, amikor a szerencsétlen nép hős fiai már „csak a láncukat veszíthették”, és végre igazságot akartak osztani a magukfajtáknak.

Ez természetesen a magukfajtáknak nem tetszett, mert sajnálták azt a hihetetlen jólétet elveszíteni, amit a magukfajták kizsákmányolásából nyertek. A *magukfajták* soraiból kikerült zsidó kizsákmányolók soha nem zavarták a köreiket. Ezúttal azonban kikiáltották a forradalmat „zsidónak”, ezzel is bomlasztva a magukfajták sorait. Amikor a nép forradalma bukásáért szintén zsidó származásúak is felelősek voltak, erről már mélyen hallgattak a magukfajták.

A magukfajták igaz magyar hazafiaként nem fogadták el az antant követeléseit, és fegyverrel harcoltak ellene. A magukfajták, miután az antant segítségével levertek a magyar nép szabadságvágyát és harcát, aláírták a gyászos trianoni békediktátumot.

Ezek után a *magukfajták* 25 éven keresztül kíméletlenül elnyomták és kihasználják a dolgozó embert. Belevitték Magyarországot történelme legmocskosabb háborújába. Gyilkoltak, majd hagyták, hogy az ország elvérezzen. Nincs mentségük!

1945-ben a magukfajták építették fel romjaiból a *magukfajták* által tönkretett országot. Magyarország 1945-1989 között olyan fejlődést tudhat magáénak – a magukfajtáknak köszönhetően – minden téren, amelyet a *magukfajták* 1000 év alatt nem produkáltak összesen! Tudtuk, hogy itt végre minden a magukfajtáié! Az ország a miénk volt, ezért tudtuk, hogy magunknak építjük!

A *magukfajták* – mint a történelem folyamán annyiszor – újra elárulták a hazát, eladták a magukfajtát szép hazánkkal együtt a Nyugatnak, ezzel újra hihetetlen szenvedést hozva a magukfajtákra.

Mit kell ezért tenni? A magukfajtát kell megosztani, hogy ne a közös ősellenségre koncentráljunk, hanem arra, hogy közülünk ki a cigány, ki a zsidó, ki a hottentotta... Ezt gyilkos, primitív, és egyben mézes-mázos demagógiával érték el. A régi recept ismét bevált a magukfajtáknak. A magukfajták megtévesztett fiai kíméletlenül egymásnak ugrottak, és evvel csakis a *magukfajták* érdekeit szolgálják. A látszólag „megosztott” politika pártjai, a *magukfajták* röhögnek a markukba, de a színpalán mögött annál erősebben összetartja őket a közös érdek: a magukfajták további megnyomorítása.

Egyet azonban ne felejtsetek, urak! Ha még egyszer eljön – mert el fog jönni – a magukfajták történelmi pillanata, amikor újra lerázza magáról láncait, a *magukfajták* soha nem fognak kapni esélyt, hogy még egyszer tönkretegyék a magukfajta hazáját, Magyarországot!

Harcolni kell!

Ismerve az EP választási eredményeket, jelenlegi programunkat, tudom, hogy munkánk meghozhatja gyümölcsét, de ehhez még határozottabban, még radikálisabban kell fellépnünk. A 2010-es parlamenti választások nagyon közel vannak! Szervezetten, tudatosan, minden erőnk letába vetve már most neki kell állni a munkának! Már most kezdjen el mindenki azon dolgozni, hogy mielőbb kialakuljon, körvonalazódjon egy választási csapat, mellyel hatékonyan felvehetjük a harcot a kapitalista pártok ellen. Olyan jelöltlistára van szükségünk, mely a XXI. század kihívásainak megfelel, élükön marxista-leninista elveket valló fiatalokkal, baloldali radikalizmust vállaló hiteles emberekkel. Nem kell aggódnia: vannak ilyenek szép számmal most is. Át kell gondolni, s már most meg kell keresni azokat az értelmes, dolgozni, politizálni akaró fiatalokat, kommunista elveket valló diplomásokat, szakmunkásokat, akiknek a családja a rendszerváltás vesztese, megszenvedője. Jó, igaz, szókimondó tehetséggel, műveltséggel megáldott embereket.

Ne a sebeinket dédelgessük, hanem radikálisan, nevünket hangoztatva szólítsuk meg az otthon maradó, lehetőségüket tékozló milliőkat, és uram bocsá, az elpolgáriásodott kényelemben élő tagtársainkat. Együtt, kemény munkával sikerülhet!

FÜLÖP PÉTER

DELIKÁT DÓRA

A HARCHOZ NEM KELL ENGEDÉLY!

„A moszkvai diákszervezetek Végrehajtó Bizottsága helyesen mondotta november 23-i értesítőjében, hogy ez a spontán tüntetés az elégedetlenség és a tiltakozás világos jele”. (Lenin: A tüntetések kezdete). A fiatalok minden előkészület nélkül szervezték a tüntetést a kormányzó tábornok háza elé, mert betiltotta a Dobroljubov halálának 40. évfordulójára tervezett ünnepi estet.

Kértek engedélyt a cár atyuskától? Nem! A bolsevikok soha nem azt figyelték, hogy mit szól a hatalom, hogyan vonja össze szemöldökét az elnyomó. A bolsevikok mindig az igazságért küzdöttek és az eszmét szolgálták. Ma sincs ez másként! Nincs kedves és nincs nem kedves hatalom. Kapitalizmus van, multi-megszállás van, nyomor van, s ez ellen kell harcolni. Persze, hogy nem tetszik a hatalomnak, ha a gyárak elé megyünk és szórólapozunk, de mi „csakazértis” megyünk! A hatalomnak egyre kellemetlenebb lesz a jelenlétünk, és megpróbál fojtogatni, de kicsavarjuk az önkény kezét! Az egész párt és ifjúsági szerve-

zet folytatja ezt a munkát. Propagandistáink többsége a fiatalokból kerül ki. Ma még nem olyan éles a helyzet, mint 1902 Oroszországában, de bármelyik pillanatban élessé válhat.

Leninék csoportokat szerveztek: „így a diákság és a gimnazista ifjúság csoportjait, azoknak a hivatalnokoknak a csoportjait, akik – mondjuk – támogatnak bennünket, továbbá a szállító, nyomdai, útleveél-csoportokat, a konspiratív lakásokot szerző csoportokat, a rendőrkapókat figyelő csoportokat, a katonai csoportokat...”

Ebben a pillanatban fiatal propagandistákra van szüksége a kommunista

mozgalomnak. Azokra, akiknek az a feladata, hogy a szervezkedő baloldali ifjúságot magához kapcsolja, és egy zárt, forradalmi világszemléletet alakítson ki a gondolkodásukban. Arra, hogy a gyárak előtt öntudatra ébressze a munkásságot, és küzdelemre buzdítsa, mert mind egy, hogy ki jön, és ki megy a politikai váltógazdálkodás alagútrendszerében, a dolgozó embernek nem terem babér! Csakis akkor lehet jobb sorsa, ha kezébe veszi annak formálását, és nem törődik azzal, hogy a polgári pártok mennyire tartják őt úriembernek, szalonképesnek, esetleg szélsőségesnek. Abban a pillanatban, amikor elkezd az ilyen véleményekkel foglalkozni, megbénul és képtelen lesz a munkára.

Az Alkotmány garantálja a szólásjogot és a sztrájkjogot. Élünk vele!

FOGARASI ZSUZSANNA

A SOKSZÍNŰSÉG FÖLDJÉNEK NAGYKÖVETE

Meghívott voltam községünk egy fogadó-jában június 10-én ebédre, melyen megismerhettem a Dél-Afrikai Köztársaság nagykövetét, Takalani Netshitenzhe asszonyt.

Ez a kedves, barátságos diplomatanő egy nappal korábban nyitotta meg a hazáját bemutató kiállítást Győr város könyvtárának kiállítótermében. A kiállítás jelmondata: a sokszínűség földje.

Kucska Ferenc igazgatóhelyettes, aki az egészet szervezte, úgy gondolta, cserébe bemutatja a magyarországi környezetet, mint a politikai sokszínűség földjét. Netshitenzhe nagykövet így találkozhatott Fideszes alpolgármester és MDF-es polgármester

mellett kommunista alpolgármesterrel is személyemben.

A nagykövetasszony érdeklődve fogadta Munkáspárti vádirat című kiadványunkat. Amikor azt kérdeztem, az oktatásban hirdetik-e az emberi egyenlőséget, azt válaszolta: új alkotmányuk kihirdetése, 1994 óta igen, a fiatalok pedig már természetesnek veszik a jelenlegi állapotokat. Amikor a különböző felekezetek és a materialista szemlélet egyenjogúságáról kérdeztem, elmondta, ez természetes, de őt leginkább az foglalkoztatja, hogy hazájában hogyan lehet a társadalmi különbségeket csökkenteni. Erre szükség is van, mert az ország lakosainak 43 százaléka napi két dollárnál kevesebből él.

Kérdeztem, milyen a viszonyuk a Kínai Népköztársasághoz, amely többszörös világot, az államok és népek egyenlőségén alapuló harmonikus fejlődést szorgalmazza. A nagykövetasszony arca felderült, és tájékoztatott, hogy az apartheid rendszer megdöntése óta jók, és egyre erősödnek a népi Kínával való kapcsolataik.

Nem csoda ez, hiszen az apartheid rendszer a tőkés világ szégyenletes

képződménye volt, ugyanakkor a mai Dél-Afrikai Köztársaság haladó állam, ahol az Afrikai Nemzeti Kongresszus Párt töretlen népszerűségű vezető erő.

Takalani Netshitenzhe hatgyermekes családból származik, a kormányzópárt tagja, ma országukban a képviselők fele nő.

Ennek a pártnak volt tagja Nelson Mandela is, akinek forradalmi szellemét vissza akarja hozni a jelenlegi elnök, Jakob Zuma. Tudják, a harcban nem szabad megállni, Jakob Zuma egyik választási jelmondata: „Hozzátok a géppisztolyomat!”. Éppen június 10-én kezdődött Dél-Afrikában a 19. Világgazdasági Fórum Afrikáról, ahol Jakob Zuma kifejtette: a globális pénzügyi rendszert meg kell reformálni, mert az nem igazodik az aktuális viszonyokhoz.

Zuma két erőtől kapott jelentős támogatást választása során: a Dél-Afrikai Kommunista Párttól és a szakszervezetektől. Madarat tolláról, embert barátjáról, Takalani Netshitenzhe jó csapathoz tartozik, nemcsak szép és okos, elvtárs is.

BELOVITZ KÁROLY

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percemberkéék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

AZ AMERIKAI ELNÖK LÁTOGATÁSA

Húsz esztendővel ezelőtt, 1989. július 11-13-án tett látogatást Magyarországon idősebb George Bush, az Amerikai Egyesült Államok elnöke.

**KÁDÁR NEMET MOND
REAGAN LÁTOGATÁSÁRA**

1989 előtt amerikai elnök még sohasem járt Magyarországon. 1985 első hónapjaiban felmerült annak lehetősége, hogy Ronald Reagan, akkori amerikai elnök Budapestre jöjjön, de a magyar válasz – ez ma már szinte hihetetlennek tűnik – egyértelmű nem volt. Az MSZMP Politikai Bizottsága 1985. február 12-én úgy foglalt állást, hogy Reagan május elejére tervezett budapesti útja elől „nagy elfoglaltságunkra való hivatkozással” ki kell térni. A kádári vezetés tisztában volt vele, hogy egy ilyen látogatás nem szolgálhat mást, mint Magyarország leválasztását a szocialista országok oldaláról, és a magyar társadalom belső fel lazítását. Reagan ugyanis az az elnök, aki gonosznak kiáltja ki a Szovjetuniót, megkezdi erőteljes támadását a szocialista világ ellen.

A magyar diplomácia ebben az időszakban sem csapja be teljesen az ajtót. 1985 elején Havasi Ferenc, a KB gazdaságpolitikai titkára látogat az USA-ba, ami új dolog. Pártvezetők korábban nem jártak az USA-ban. 1985 decemberében Budapesten fogadják George Shultz

külgügyminisztert, akivel Kádár is találkozik. 1988 májusában, nem sokkal az MSZMP sorsdöntő pártértekezlete előtt az amerikai kormány Washingtonba hívja Németh Miklóst, a KB titkárát. Utólag nézve, nyilván nem véletlenül. Nem sokkal Kádár felmentése után, 1988 júniusában Budapestre jön John Whitehead külügyminiszter-helyettes, akivel találkozik az új főtitkár, Grósz Károly. Whitehead úr nyilván megtalálta egyéni számítását is, mivel 1990 után ő lett a Magyar-Amerikai Vállalkozási Alap elnöke. Ők indították az első amerikai beruházásokat Magyarországon. Nem sokkal a diplomata látogatása után, 1988 júliusában az USA-ba látogat Grósz Károly. „Érzékelhető volt, hogy Magyarországot a szocializmus egyfajta kísérleti modelljének is tekintik” – olvasható a hivatalos jelentésben, amelyet Kovács László, akkori külügyminiszter-helyettes készített.

AZ MSZMP VEZETÉS JÁTÉKA

Bush látogatása egyfajta igazolás az akkori magyar vezetés számára: lám-lám, jó irányba megyünk. Nyers, Pozsgay, Németh megerősítve látja saját elképzelését, hogy amerikai segédlettel szépen,

békésen át lehet menni a kapitalizmusba. Németh elmondja az amerikai elnöknek, hogy „a kormány alapvető fontosságú feladata biztosítani a békés átmenetet a sztálini pártállamról a demokratikus, többpártrendszerre épülő, alkotmányos garanciákon nyugvó jogállamra”. Grósz abban reménykedik, hogy Bush egy hosszabb átmeneti időszakra bólint rá, és gazdaságilag nem engedik Magyarországot elmerülni. A látogatásról készült jelentés egészen 1994-ig szigorúan titkos, úgyhogy a magyar nép nem értesül arról, miről is egyezkednek vezetőik.

Busht formálisan Straub F. Brúnó, az Elnöki Tanács elnöke fogadja. Straub, aki tudós, és nem politikus, elszólja magát a látogatás utáni interjúban: „nem kérni akarunk itten pénzt, vagy ilyesféléket, hanem szeretnénk átalakítani a politikai és a gazdasági rendszert, és az utóbbihoz hozzá tartozik a működő tőkének a bevonása, a tőke bizalmának a megszerzése”. Nyers és Grósz együtt tárgyal az amerikaiakkal, mintegy 50 percig. Ugyanennyi időt kap Németh Miklós miniszterelnök. A látogatás egyik pikantériája, hogy amerikai kérésre, amelyet a magyar fél nem hárít el, Pozsgay Imre a nagyköveti rezidencián külön keresi fel az elnököt.

A Központi Bizottság július végi ülésén Nyers ad tájékoztatást. „Az amerikai

MAGYAR ELLENZÉKIEK ÉS GEORGE BUSH. AZ AMERIKAI ELNÖK LÁTNI AKARTA, KINEK FIZET

vezetők erőteljesen hangsúlyozták, hogy a magyar belpolitika kérdéseiben ők semlegesek” – mondja, s védelmébe veszi Mark Parker amerikai nagykövetet, aki a semlegességet úgy értelmezi, hogy március 15-én együtt vonul fel az ellenzékkel, találkozik az Ellenzéki Kerekasztal pártjaival. A valóság persze az, hogy az USA egyáltalán nem semleges, és az amerikai nagykövetség a tőkés ellenforradalom egyik központja.

AZ ELLENZÉK REMÉNYEI

Bush látogatása már önmagában is biztatás a magyar polgári ellenzéknek. Világos, hogy Bush olyan társadalmat akar, mint ők. A Kossuth téren elmondott látványos beszéde óriási segítség az ellenzéknek. A hatalomra törő polgári erők megnyugszanak, amikor kiderül, hogy Bush nem ígér közvetlen és jelentős anyagi segítséget Magyarországnak. Bush csak annyira áll Magyarország mellé, hogy az ne omoljon össze, ne következzen be radikális fordulat, hanem az ország haladjon a békés, csendes, s így észrevétlen ellenforradalom felé. Bush

egy órás beszélgetést folytat az ellenzékkel. Ott van többek között Bíró Zoltán (MDF), Kónya Imre (Független Jogász Fórum), Orbán Viktor (Fidesz), Marton János (Magyar Néppárt), Prepeliczay István (Kisgazdapárt).

Az angol *The Independent* július 13-án a következőket írja a látogatásról: „George Bush elnök lengyelországi és magyarországi missziója rendkívül kényes volt. Bátorítani akarta azt a két országot, amely a kommunista kormányzástól a demokráciához vezető járhatatlan úton halad, de nem akarta megsérteni Mihail Gorbacsov elnököt, akinek saját reformjai a Szovjetunióban másféle végecélt tűztek ki, s mégis jóval nagyobb akadályokba ütköznek. Bush gondosan ügyelt rá, hogy Varsóban és Budapesten ne okozzon csalódást vendéglátóinak, és hasonló gonddal igyekezett elkerülni, hogy irreális reményeket keltsen bennük a gazdasági segítség tekintetében”.

UTÓSZÓ

1990 márciusában amerikai támogatás mellett jogilag is végbemegy a tőkés ellenforradalom. A következő húsz évben a

külföldi vállalatok döntő pozícióra tesznek szert az országban. 1990-ben a GDP 1,7 százalékát termelik, napjainkban 70 százalékát. A multinacionális vállalatok egy része amerikai, köztük a General Electric, a General Motors, az Alcoa Inc., The AES Corporation és mások. A 63-65 milliárd dollárra tehető, Magyarországra irányuló külföldi befektetésekből a legnagyobb szeletet, mintegy 28-30 százalékot a németek hasítják ki. Az amerikai cégek részesedése 18-21 százalékra, azaz 11-12 milliárd dollárra tehető. Magyarországon mintegy 600 regisztrált amerikai vállalat található, az egy-két fős képviselőket is beszámítva pedig számuk az ezret is eléri.

Magyarország az USA katonai és politikai szövetségese lett. Részt vettünk az iraki háborúban, jelen vagyunk az afganisztáni háborúban. Magyarország szerepet vállal a kubai szocialista rendszer megdöntésében. „Magyarország megbízható és hűséges szövetségese az Egyesült Államoknak” – mondta Hillary Clinton amerikai külügyminiszter ez év júniusában Balázs Péternek, az MSZP kormány külügyminiszterének. ■

PALÓC GULYÁS MUNKÁSPÁRTI MÓDRA

Debrecenben az idén is megrendezték a Pulykanapokat. A hagyományos fesztivál most is ezrével vonzotta az embereket. A debreceni nagytemplom szomszédságában egész sátoztáborot állítottak fel. A versenyzők vasárnap reggel kaptak kézhez hat-hat kiló pulykahúst, ebből kellett a tájhoz, a hagyományokhoz illő ételt elkészíteni. A Munkáspárt megyei szervezete Edelényiné Nagy Mária vezetésével ebben az évben is úgy döntött, hogy a Munkáspártnak ott a helye a fesztiválon. A rendezvényt össze-

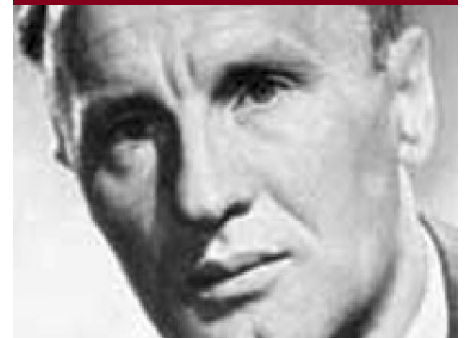
kötötték a Baloldali Front debreceni szervezetének táborával, ahol – amint megtudtuk Varga Szabolcs elnöktől – az idén többen vettek részt, mint tavaly, és a Frontnak új tagjai is vannak. A vasárnapi ünnepségre eljöttek a Baloldali Front országos vezetői is, köztük Szabó Tamás elnök, és ott volt Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. A palóc gulyást munkáspárti módra ezúttal egy tanult szakács, Tóth László, a KB Nógrád megyei tagja készítette, az érdeklődők nagy meglepedésére.

20

évforduló

július 5.

A Magyar Kommunista Munkáspárt július 5-én, vasárnap 10 órai kezdettel emlékezik meg a XX. század legnagyobb magyar államférfiának, Kádár János halálának huszadik évfordulójáról. Mindenki egy szál virággal teheti tiszteletét a Fiumei úti sírkertben.

„Én olyan korban nőttem fel, amikor a nemzeti zászló a Horthy-korszak jelképe volt, a haza fogalma a fennálló társadalmi rendet jelentette. Ezt a rezsimet én gyűlöltem, jelképeit, fogalomrendszerét megvettem. Időbe tellett amíg megtanultam, hogy a piros-fehér-zöld a nemzet jelképe, nem Horthyéké, s a haza a magyar nép földje, nem a Horthy-rendszeré.”

Kádár János

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>